

Високе дерево

Анатолій Клименко

Високе дерево стояло,
міцне, могутнє і струнке.
Воно до неба простягало
те, що із небом вже живе.

Те, що з землі, ввібравши соки,
до неба стало виростать.
І в купу вже зібравши роки,
ніщо не стане забувать.

Те, що з землі іде до Сонця,
крізь буревії і вітри.
Те, що до Світлого Віконця —
отрима право назавжди!

І гнутись буде вже вітрами
у нього сила молода.
Та залишатиметься з нами —
чиясь, — вже не його біда!
13.12.2025